

Duminica Înfricoșătoarei Judecăți

APOSTOLU. I CORINTENI 8, 8-13; 9, 1-2

Fraților, nu mâncarea ne va așeza înaintea lui Dumnezeu. Că nici dacă vom mânca, nu ne prisosește, nici dacă nu vom mânca, nu ne lipsește. Dar vedeți ca nu cumva această libertate a voastră să ajungă poticnire pentru cei slabi. Fiindcă, de te-ar vedea cineva pe tine, cel ce ai cunoștință, că șezi la masă în templul idolilor, oare conștiința lui, slab fiind el, nu se va întări să mănânce din cele jertfite idolilor? Și va pieri prin cunoștința ta cel slab, fratele tău, pentru care a

murit Hristos! Și așa, păcătuiind împotriva fraților și lovind conștiința lor slabă, păcătuiți față de Hristos. De aceea, dacă o mâncare smintește pe fratele meu, nu voi mânca în veac carne, ca să nu aduc sminteală fratelui meu. Oare, nu sunt eu liber? Nu sunt eu Apostol? N-am văzut eu pe Iisus, Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrarea mea întru Domnul? Dacă altora nu le sunt Apostol, vouă, negreșit, vă sunt. Pentru că voi sunteți pecetea apostoliei mele întru Domnul.

EVANGHELIE. MATEI 25, 31-46

Zis-a Domnul: Când va veni Fiul Omului întru slava Sa și toți sfinții îngeri cu El, atunci va ședea pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți Împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci, dreptii Îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ți-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Și când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la

Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă: Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei preamici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este pregătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ți-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică.

TÂLCUIRI

Evanghelia iubirii se încheie cu înfricoșătoarea Judecată! Domnul Hristos este Dumnezeul Iubirii și iată, încheie istoria lumii, istoria tuturor popoarelor cu înfricoșătoarea Judecată. Va judeca toate popoarele și pe fiecare om în parte (2 Timotei 4,1; 1 Petru 4, 5). Acesta este sfârșitul istoriei noastre omenești, acesta

este sfârșitul meu și al tău și al fiecărei făpturi omenești. La înfricoșătoarea Judecată, Bunul Domn, sosit în slava Sa, îi va judeca pe toți. Dumnezeul Iubirii, totodată și al Dreptății, iată, va rosti ultima sentință pentru mine și pentru tine. Ce ai făcut cu această viață pe care ți-a dăruit-o El, ce ai făcut cu frații tăi, oamenii,

Duminica Înfricoșătoarei Judecări

pe pământ, ce ai făcut cu Evanghelia? El a venit în această lume – pentru ce? A venit ca să ne arate cum trebuie să trăim și cum prin această existență vremelnică să dobândim Viața cea veșnică. Ați auzit din Sfânta Evanghelie de astăzi: la înfricoșătoarea Judecată, înaintea Tronului celui înfricoșător al Domnului Slavei doar două căi se deschid pentru făptura omenască: calea care duce în Împărăția Cerurilor și calea care duce în focul cel veșnic. O a treia cale nu există. Și fiecare dintre noi trebuie să o apuce pe una dintre aceste căi. Ce este omul? Omul este făptura cu chipul lui Hristos, omul este alcătuit din suflet și trup; trupul este din pământ, iar sufletul de la Dumnezeu. Chipul lui Dumnezeu, icoană vie a lui Dumnezeu – aceasta este sufletul fiecărui om, nu numai al creștinului, ci al fiecărui om îndeobște, chiar și al păgânului. Domnul a creat un om, pe Adam și Eva, și din ei întreg neamul omenesc. Pe Adam și Eva i-a făcut după chipul și asemănarea Sa (Facerea 1, 27; 2, 7). Astfel făptura omenască este chipul lui Hristos, chipul lui Dumnezeu, este ființa purtătoare de Dumnezeu. Aceasta este fiecare om, fiecare om fără excepție. În marea și slăvita cetate a Alexandriei, acum o mie cinci sute de ani, a trăit un vameș cu numele Petru, care mai înainte era un om nemilostiv, iar apoi a devenit foarte milostiv – după ce a văzut în vis cum trecea sufletul sau din lumea aceasta în cea de dincolo și cum sufletele celor nemilostivi erau date în seama îngerilor negri. El și-a venit în fire și a început de atunci să împlinească

Evanghelia lui Hristos și să facă milostenii. Într-o zi, Petru cel mult-milostiv a întâlnit pe strada măreței cetăți a Alexandriei un naufragiat, care era aproape gol, și și-a scos haina strălucitoare, mantaua cusută cu fir de aur și a dăruit-o celui aflat în nevoie. După câteva ore, Petru cel milostiv, întorcându-se acasă, a trecut prin târg și și-a văzut acolo mantaua pusă la vânzare. A plecat trist acasă, părându-i rău că s-a purtat astfel cu acel nefericit. Noaptea i s-a arătat Domnul îmbrăcat cu acea manta și i-a spus: "Petre, tu pe Mine M-ai îmbrăcat".

Atunci Sfântul Petru a înțeles limpede ce se întâmplă cu cele pe care le dăruim nevoiașilor sau celor ce cer. Tu pe Mine M-ai îmbrăcat... Astfel Domnul ne face cunoscută taina ființei omenești. Ce este important pentru noi, oamenii? Important este sufletul, importanta este această icoană vie a lui Dumnezeu, aceasta icoană a chipului lui Hristos, aceasta icoană a chipului lui Dumnezeu. Și tu, viețuind în această lume pământească printre oameni, iată, trăiești într-un minunat iconostas al lui Dumnezeu. Fiecare om este o Evanghelie vie a lui Hristos. Domnul, venind în această lume și făcând cunoscută minunata, atotdesăvârșita Sa Evanghelie, cui a făcut-o cunoscută? I-a făcut-o cunoscută omului care deja Îl purta pe Hristos întru sine, Îl purta pe Dumnezeu întru sine. Și tu, ia aminte ce faci cu ei (cu oamenii). Poartă-te întotdeauna cu ei ca și cu făpturile întru care viază Hristos. Fiecare om este, precum am spus, un mic Hristos, un mic

Dumnezeu, în facere. Ia aminte cum te porți, ce cuvinte rostiești, ce fapte săvârșești, cum te comporți cu oamenii. Vei da răspuns la înfricoșătoarea Judecată pentru fiecare faptă. Ia aminte ce răspuns vei da. De aceea, poartă-te față de oameni ca față de făpturile lui Dumnezeu, și nu ca față de urmașii maimuțelor, nu ca față de animale, așa cum învață astăzi mulți lipsiți de minte. Privește-l pe fiecare om ca pe fratele tău întru Hristos, privește-l ca pe fiul lui Dumnezeu, privește-l ca pe zidirea lui Dumnezeu, și atunci vei fi gata și în stare să împlinești orice faptă bună, orice faptă evanghelică.

Atunci când Domnul a venit în această lume cu Evanghelia Sa, El nu a venit la străini, ci a venit la ai Săi (Ioan 1, 10-12), a venit la făpturile Sale, în sufletele cărora dintru început strălucea Evanghelia, chipul lui Dumnezeu, chipul lui Hristos. De aceea îi este ușor fiecărui om să fie creștin, căci poruncile lui Hristos răspund firii noastre, sufletelor noastre, ființei noastre omenești. De aceea și Dumnezeu S-a făcut Dumnezeu-Om, ca să arate cât îi este de asemănător omul lui Dumnezeu, omul cel unit cu Dumnezeu. Aceasta este Evanghelia Domnului Hristos. Aceasta este ceea ce cere și așteaptă ea de la noi. Sfânta Evanghelie de astăzi, despre înfricoșătoarea Judecată, ne spune care este cea mai importantă dintre virtuți. Care virtute este, pentru fiecare om, diploma cu care pleacă în Împărăția Cerurilor, care? Iubirea lui Hristos. Iubind omul, iubindu-l ca pe creația lui Dumnezeu, ca pe icoana vie a lui Hristos, tu Îl iubești pe Hristos. Făcându-i bine, tu Îi faci bine Domnului Hristos. Aceasta este iubirea lui Hristos. Fiecare fapta pe care i-o faci omului, se raportează la Hristos, Care este întru el. De aceea este, fratele meu, iubirea lui Hristos cea mai importantă virtute. Iubirea lui Hristos! Naște una după

alta toate celelalte sfinte virtuți evanghelice. Atunci omului nu îi este greu să îplinească poruncile lui Hristos, poruncile Sfintei Sale Evanghelii, căci el simte și știe că prin acestea intra în Împărăția Cerurilor. Slujind altora, el slujește în cele din urmă veșniciei sale mântuirii. Slujește sufletului celui asemenea lui Dumnezeu, pe care i l-a dăruit Dumnezeu, chipului lui Dumnezeu, chipului lui Hristos, ca astfel, cu ajutorul Său, să se îndrepte către Împărăția Cerurilor, să trăiască pentru Împărăția Cerurilor, să o trăiască și să o moștenească în ziua înfricoșătoarei Judecăți. În minunatele rugăciuni și cântări bisericești de astăzi, iubirea lui Hristos este numită împărăteasa virtuților, după care vin toate celelalte virtuți. Fie ca Bunul Dumnezeu să ne trezească pe noi toți, pe toți oamenii, pe creștini și pe necreștini, ca toți să simtă și să vadă ce este omul: că omul este icoana vie a lui Hristos, și a sluji omului înseamnă să slujești lui Dumnezeu Care este întru om, ca astfel să dobândești Împărăția Cerurilor, cu frumusețile și bucuriile ei negrăite. Fie ca Bunul Dumnezeu, dăruindu-ne ajutorul Său ceresc, să sporească întru noi toți această sfântă virtute, iubirea lui Hristos, că și noi, oamenii, slujind pe pământ, să fim purtători de Hristos, purtători de Dumnezeu, iar în ziua înfricoșătoarei Judecăți să stăm de-a dreapta Împăratului Ceresc și să auzim glasul Său liniștit blând și dulce: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți Împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii (Matei 25, 34). Atunci lumea își va încheia istoria și fiecare făptura omenească și fiecare popor își vor încheia istoria, ascultând cuvintele Atotdreptului Dumnezeu și Judecător, ale Domnului Iisus Hristos. Dreptii vor merge la Viața veșnică, iar păcătoșii, păcătoșii nepocăiți, în chinurile veșnice. Amin.

Sfantul Iustin Popovici

GÂNDUL ZILEI

Iubirea față de Dumnezeu e datoria cea mai sfântă a omului. Nu-și iubesc oare copiii, părinții? Și animalele și fiarele sălbatice iubesc pe binefăcătorul lor; dar cum să nu iubească omul pe Dumnezeu, Făcătorul său și Dătătorul a tot binele? „Dragostea de Dumnezeu e mișcarea cea mai firească a inimii: trebuie să te constrângi, să-ți faci silă, să te chinuiești, ca să nu iubești pe Dumnezeu”